

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๗/๒๕๖๔

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๓/๒๕๖๔

วันที่ ๒ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { นายเจริญ เพ็ชรเอี่ยม ผู้ร้อง
ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงาน ที่ ๑
ศาลอุทธรณ์คดีชำนัญพิเศษ ที่ ๒
ศาลแรงงานภาค ๔ ที่ ๓ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายเจริญ เพ็ชรเอี่ยม (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายเจริญ เพ็ชรเอี่ยม (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าผู้ร้องเป็นโจทก์ยื่นฟ้องการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคและพวก เป็นจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ต่อศาลแรงงานภาค ๔ กรณีเลิกจ้างโดยไม่เป็นธรรม ขอให้รับกลับเข้าทำงานและร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าเสียหาย จำเลยที่ ๑ ให้การว่าบอกเลิกสัญญาจ้างแล้ว และไม่สามารถรับโจทก์กลับเข้าทำงานเนื่องจากสัญญาจ้างสิ้นสุด ไม่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหาย ส่วนจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๔ ให้การว่ากระทำการไปตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากจำเลยที่ ๑ โดยถูกต้องตามระเบียบ ขอให้ยกฟ้อง ในชั้นตรวจรับคำฟ้องศาลแรงงานภาค ๔ เห็นว่ากรณีมีปัญหาว่าคดีนี้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลแรงงานหรือไม่ จึงส่งสำนวนให้ประธานศาลอุทธรณ์คดีชำนัญพิเศษวินิจฉัย ประธานศาลอุทธรณ์คดีชำนัญพิเศษวินิจฉัยว่าคดีอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลแรงงาน ต่อมาศาลแรงงานภาค ๔ พิพากษาให้จำเลยที่ ๑

- ๒ -

ชำระเงินค่าชดเชยพร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์ ให้ยกฟ้องจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๔ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยกโจทก์และจำเลยที่ ๑ อุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษ ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษพิพากษาว่าอุทธรณ์ของโจทก์เป็นการอุทธรณ์โต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานของศาลแรงงานภาค ๔ เป็นอุทธรณ์ในข้อเท็จจริงซึ่งต้องห้ามตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง ไม่รับวินิจฉัย ส่วนอุทธรณ์ของจำเลยที่ ๑ นั้น ความสัมพันธ์ระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ ๑ มิได้เป็นสัญญาจ้างแรงงาน จำเลยที่ ๑ ไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยแก่โจทก์พิพากษาแก่ให้ยกฟ้องจำเลยที่ ๑ โจทก์ยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกาพร้อมฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษ ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานพิพากษาว่าฎีกาของโจทก์ไม่เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะหรือความสงบเรียบร้อยของประชาชน ไม่เป็นกรณีที่คำพิพากษาของศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษได้วินิจฉัยข้อกฎหมายที่สำคัญขัดกันหรือขัดกับแนวบรรทัดฐานของคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลฎีกา ไม่เป็นกรณีที่มีการวินิจฉัยของศาลฎีกาจะเป็นการพัฒนาการตีความกฎหมาย และไม่ปัญหาสำคัญที่ศาลฎีกาควรวินิจฉัย มีคำสั่งไม่อนุญาตให้โจทก์ฎีกาและไม่รับฎีกา ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าคำพิพากษาศาลแรงงานภาค ๔ คำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษ และคำสั่งไม่รับฎีกาของศาลฎีกาแผนกคดีแรงงาน เป็นการตัดสินใจที่ขัดต่อพยานหลักฐาน ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญและกฎหมายแรงงาน

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่องเนื่องจากเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีของศาลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๗ (๘) ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่อาจพิจารณาเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. การตัดสินใจของศาลแรงงานภาค ๔ ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษ และคำสั่งไม่รับฎีกาของศาลฎีกาแผนกคดีแรงงาน ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญและกฎหมายแรงงาน

๒. ขอให้มีการเพิกถอนคำพิพากษาศาลแรงงานภาค ๔ คำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษ และคำสั่งไม่รับฎีกาของศาลฎีกาแผนกคดีแรงงาน

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการตัดสินใจของศาลแรงงานภาค ๔ และศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษ และคำสั่งไม่รับฎีกาของศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญและกฎหมายแรงงาน ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ นั้น ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้

- ๔ -

ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องปรากฏว่าศาลแรงงานภาค ๔ และศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษมีคำพิพากษาแล้ว และศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ร้องซึ่งเป็นโจทก์ฎีกาและไม่รับฎีกาของผู้ร้อง กรณีเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

(คำสั่งที่ ๑๗/๒๕๖๔)

[Handwritten signature]

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

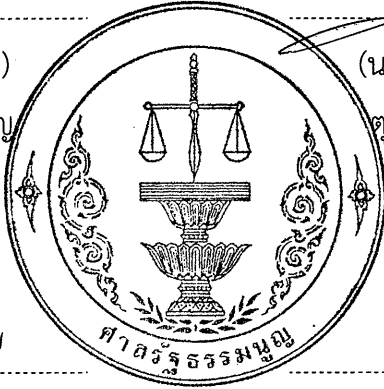
(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ